

Magazyn AntiPOVERTY

Magazyn Europejskiej Sieci Przeciwdziałania Ubóstwu (EAPN)

Nr 137/ 2012

II, 2012

www.eapn.eu

Redukcja ubóstwa - czy państwa członkowskie złamią swoje obietnice?

Złamane obietnice państw członkowskich

FINTAN FARRELL, DYREKTOR EAPN

Niniejszy numer Magazynu EAPN poświęcony funduszom strukturalnym opowiada o tym, jak państwa członkowskie gotowe są łamać własne zobowiązania związane z celem redukcji ubóstwa w Unii Europejskiej. Jedną z głównych konsekwencji ustanowienia celu redukcji ubóstwa był wniosek Komisji Europejskiej, by przeznaczyć 25% z kolejnej rundy funduszy strukturalnych na rzecz Europejskiego Funduszu Socjalnego (EFS), zaś 20% Europejskiego Funduszu Socjalnego przeznaczyć na walkę z ubóstwem i wykluczeniem społecznym.

Biorąc pod uwagę oficjalne dane, mówiące o tym, że poziom ubóstwa i wykluczenia społecznego zamiast spadać podniósł się o niemal 4 miliony, oraz uwzględniając informacje otrzymywane od organizacji członkowskich pracujących w terenie, które wiedzą, że sytuacja jest o wiele cięższa niż wynikałoby z liczb, EAPN uważa wniosek Komisji za minimum tego, co mogłoby przyczynić się do poprawy sytuacji. Odrzucenie wniosku przez państwa członkowskie byłoby jednoznacznym złamaniem zobowiązania podjętego wraz z ustanowieniem celu redukcji ubóstwa.

Brak kompromisu w kwestii budżetu na specjalnym listopadowym posiedzeniu Rady Europejskiej jest dla EAPN okazją do rozliczenia państw członkowskich z podjętych zobowiązań oraz do naciskania na państwa członkowskie, by poparły wniosek Komisji. Niezbędne jest również, aby sama Komisja stała twardo na straży swojego wniosku. Parlament Europejski, jak można przeczytać w niniejszym wydaniu Magazynu EAPN, zdecydowanie ten wniosek popiera.

Mam nadzieję, że niniejszy numer Magazynu będzie źródłem informacji niezbędnych do działania na szczeblu regionalnym, krajowym i europejskim na rzecz zagwarantowania, by Europejski Fundusz Socjalny mógł realizować agendę integracji społecznej. Mam również nadzieję, że informacje zawarte w tym wydaniu Magazynu okażą się przydatne przy kolejnej rundzie wdrażania funduszy.

Spis treści

Czy fundusze strukturalne pomogą osiągnąć cel redukcji ubóstwa?

Zestaw narzędzi EAPN dotyczący funduszy strukturalnych

WYWIAD z Elisabeth Morin-Chartier, Europosłanką i sprawozdawcą ds. Europejskiego Funduszu Socjalnego

Nowy Fundusz Europejskiej Pomocy Najbardziej Potrzebującym

Łączenie pomocy żywnościowej z dostępem do wysokiej jakości żywności dla wszystkich

Fundusze strukturalne z perspektywy Caritas Europa

EAPN Hiszpania - lobbying na rzecz funduszy strukturalnych
Eurochild: Widoczność dzieci w budżecie UE

Kampania *Unijne pieniądze na ograniczenie ubóstwa TERAZ!*

AntiPOVERTYMag Magazyn EAPN, nr 137, II, 2012 Redaktor naczelny: Fintan Farrell Osoba odpowiedzialna za publikację: Nellie Epinat Współpracownicy: Vincent Carron, Rebecca Lee
Square de Meeûs 18, 1050 Bruksela Tel: +32-2-226-58-50, fax: +32-2-226-58-69 E-mail: team@eapn.eu , Strona internetowa: www.eapn.eu
Niniejszy magazyn powstał przy wsparciu Dyrekcji Generalnej ds. Zatrudnienia, Spraw Społecznych i Równości Szans Komisji Europejskiej. Jego wydawanie jest finansowane z Programu na rzecz Zatrudnienia i Solidarności Społecznej PROGRESS (2007-2013). Wiecej informacji na stronie http://ec.europa.eu/employment_social/progress/index_en.html Informacje zawarte w tej publikacji nie wyrażają opinii i stanowiska Komisji Europejskiej.

Podziękowania za zdjęcia

Okładka: Saviour Grima, Demonstracja podczas Europejskich Spotkań Osób Doświadczających Ubóstwa, Bruksela 11.05.2012; str. 3: Demonstracja Indignados, Bruksela 15.10.2011; str. 4: Rebecca Lee dla EAPN, Konferencja EAPN dotycząca Strategii Europa 2020, Bruksela, wrzesień 2012; str. 5: Rebecca Lee dla EAPN, Demonstracja podczas Europejskich Spotkań Osób Doświadczających Ubóstwa, Bruksela 11.05.2012; str. 6: Rebecca Lee dla EAPN, Konferencja EAPN dotycząca Strategii Europa 2020, Bruksela, wrzesień 2012; str. 8: Rebecca Lee, Gorąca zupa, Bruksela 2.05.2009; str.9: Caritas Mołdawia, Gorąca herbata dla wszystkich, 2012; str. 10: Juul Sels Brandpunt 23, Okno 2010.

Czy fundusze strukturalne pomogą osiągnąć cel redukcji ubóstwa?

Stanowisko EAPN w związku z nowym okresem programowania funduszy strukturalnych

VINCENT CARON, POLICY OFFICER, EAPN

Początkowo EAPN okazywała duże wsparcie dla wniosków Komisji Europejskiej dotyczących polityki spójności na lata 2014-2020, ale obecnie się zaniepokojona jest tym, w jaki sposób Rada Europejska uniemożliwia jakiegokolwiek realistyczne rozwiązania na rzecz redukcji ubóstwa poprzez fundusze strukturalne (szczególnie EFS). EAPN od początku tego procesu jest jego głównym uczestnikiem, promując "redukcję ubóstwa i integrację społeczną" w ramach nowych funduszy strukturalnych zarówno poprzez samodzielny lobbing sieci krajowych, jak i w ramach różnorodnych sojuszy.

Wniosek Komisji Europejskiej jako krok naprzód

6 października 2011 r. Komisja Europejska opublikowała wnioski dotyczące funduszy strukturalnych. EAPN z zadowoleniem uznała te projekty za krok naprzód ku lepszej realizacji celu redukcji ubóstwa zawartego w strategii Europa 2020 oraz ogromny postęp w kwestii wdrażania zasady partnerstwa (zapewnienie uczestnictwa wszystkich zainteresowanych partnerów w tym organizacji pozarządowych w całości kształt procesu funduszy strukturalnych).

Ogólne przepisy dotyczące wszystkich funduszy strukturalnych jednoznacznie wymieniają redukcję ubóstwa i integrację społeczną jako wspólny cel funduszy. Wyrażono w nich również wiążącą naturę zasady partnerstwa, która sugeruje udział organizacji pozarządowych w planowaniu kontraktów partnerskich (nowych umów strategicznych zawieranych we współpracy z partnerami pomiędzy państwami członkowskimi a Komisją Europejską dotyczących wykorzystania funduszy strukturalnych. Umowy takie określają, ile pieniędzy z funduszy strukturalnych niezbędne jest do realizacji każdego z celów Strategii Europa 2020), jak i w całym procesie dotyczącym programów operacyjnych¹. Potwierdzeniem tego jest propozycja Europejskiego Kodeksu Postępowania w zakresie Partnerstwa, zawierająca minimalne wymagania wobec państw członkowskich.

Proces ten jest jeszcze bardziej widoczny w postaci propozycji prawnego uregulowania działania Europejskiego Funduszu Socjalnego, która czyni Fundusz narzędziem realizacji celu redukcji ubóstwa poprzez **przeznaczenie co najmniej 20% budżetu funduszu na cel redukcji ubóstwa i integracji społecznej**. Osiągnięcie tego byłoby możliwe, gdyby udało się **zagwarantować minimalny budżet Europejskiego Funduszu Socjalnego na poziomie nie mniejszym niż 25% budżetu polityki spójności**. Wspomniane 20-25% określone jest mianem **minimalnych udziałów**. Co więcej, aktywna integracja społeczna wymieniona jest jako priorytet inwestycyjny w ramach celu tematycznego "promowania integracji społecznej i zwalczania ubóstwa". Większość ze wspomnianych elementów wniosku otrzymała wsparcie Parlamentu Europejskiego podczas lipcowego głosowania Komitetu Zatrudnienia.

sprzeciw Rady Europejskiej

W toku debaty nad wnioskiem Komisji Europejskiej, państwa członkowskie starały się uzyskać jak największą elastyczność w kwestii wykorzystania funduszy strukturalnych na szczeblu krajowym. Na czerwcowym posiedzeniu Rady do Spraw Ogólnych odrzucono udziały minimalne na rzecz EFS i usunięto zapis o minimalnym budżecie EFS. Zapis dotyczący przeznaczenia 20% EFS na walkę z

¹ Programy operacyjne finansowane są z Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego (EFRR) lub z Funduszu Spójności i określają priorytety regionu w kwestii wykorzystania funduszy. Choć istnieje pewna dowolność, priorytety regionalne muszą zgadzać się z Narodowymi Strategicznymi Ramami Odniesienia (NSRO/NSRF) dla danego państwa członkowskiego, które określają główne priorytety wydatkowania otrzymywanych funduszy. Dla każdego z regionów UE istnieje osobny program operacyjny. Programy, podobnie jak NSRO muszą przed wdrożeniem zostać zatwierdzone przez Komisję Europejską.

ubóstwem pozostał, ale w poczet tych 20% państwa członkowskie mogą zaliczyć fundusze z Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego (EFRR) wydane na integrację społeczną. Istnieje niebezpieczeństwo, że państwa członkowskie będą priorytetowo traktować wydatki z EFRR (tj. fundusze na wielkie inwestycje w infrastrukturę, transport, budownictwo czy innowacje), pomijając usługi i zasoby ludzkie finansowane z EFS.

Co więcej, Rada odrzuciła wiążącą naturę zasady partnerstwa i usunęła zapis o Europejskim Kodeksie Partnerstwa, a podczas listopadowej Rady do Spraw Ogólnych, państwa członkowskie ponownie odrzuciły udziały minimalne w EFS. Do końca pierwszego kwartału 2013 r. Parlament Europejski przegłosuje wszystkie przepisy dotyczące budżetu UE. Głównym państwom nie udało się dojść do porozumienia w tej kwestii przy okazji nadzwyczajnego szczytu Rady Europejskiej w dniach 22-23.11.2012 r. Rozstrzygnięcie zostało zatem odłożone do lutego 2013 r., ale prawdopodobnie budżet funduszy strukturalnych zostanie zmniejszony, co będzie miało nieunikniony negatywny wpływ na budżet EFS.

EAPN jako kluczowy gracz

EAPN rozpoczęła swój lobbing w kwestii planowania nowej rundy funduszy strukturalnych na szczeblu europejskim na długo przed wnioskiem Komisji. Już w 2009 r. sieć wydała pierwsze przesłanie na ten temat. Materiał ten powstał w oparciu o badania sondażowe oceny wpływu funduszy strukturalnych na integrację społeczną² w obecnym okresie programowania na lata 2007-2013. Bardziej wyczerpującą opinię na temat promowania integracji społecznej i walki z ubóstwem można znaleźć w odpowiedzi EAPN na raport spójności³ ze stycznia 2010 r. EAPN wyraźnie domaga się tam wiążącego mechanizmu gwarantowania środków w EFS na rzecz integracji społecznej i walki z ubóstwem. Mechanizm taki został później zaproponowany jak część wniosku Komisji. Kluczowe przesłania EAPN zostały wyrażone kilkakrotnie przy okazji formalnych i nieformalnych spotkań organizowanych przez Dyрекcję Generalną ds. Polityki Regionalnej i Dyрекcję Generalną ds. zatrudnienia.

Po wydaniu wniosku Komisji, EAPN sporządziła szczegółową odpowiedź, stanowiącą podstawę do pracy EAPN z Parlamentem Europejskim. Wnioski i poprawki do projektu przepisów ogólnych oraz dotyczących EFS i EFRR zostały rozesłane do wszystkich sprawozdawców i kontrsprawozdawców oraz ujęte w sprawozdaniu dotyczącym EFS. EAPN została następnie zaproszona przez Komitet Zatrudnienia do przedstawienia swojego stanowiska podczas wymiany poglądów.

Na szczeblu krajowym EAPN współpracuje ze swoimi sieciami krajowymi, pomagając im angażować się od początku w proces tworzenia umów partnerskich i programów operacyjnych. W październiku 2010 r. został opublikowany zestaw narzędzi, którego zadaniem jest wspomaganie organizacji pozarządowe w upewnieniu się, że cel redukcji ubóstwa został odpowiednio uwzględniony w Funduszach Strukturalnych dla ich krajów (więcej na ten temat w kolejnym artykule).

EAPN wspiera budowę sojuszy

Dla większej widoczności i skuteczności lobbingu, EAPN od ponad 12 miesięcy działa we współpracy z innymi kluczowymi podmiotami, przede wszystkim udzielając się na rzecz inicjatyw Platformy Socjalnej (przygotowanie propozycji poprawek, listów (informacji skierowanych) do osób odpowiedzialnych za politykę Unii Europejskiej, kampanie dotyczące budżetu UE). Nasza sieć

²[The contribution of Cohesion Policy to social inclusion - What role for social NGOs? EAPN mid-term assessment of the current programming period and perspective for post-2013](#) (EN/FR)

³Odpowiedź na Piąte Sprawozdanie Spójności Gospodarczej, Socjalnej i Terytorialnej ([Fifth Report on Economic, Social and Territorial Cohesion](#)) (tekst w języku angielskim i włoskim), styczeń 2011 r.

przyłączyła się również do koalicji 42 organizacji europejskich (reprezentujących związki zawodowe, podmioty gospodarcze i organizacje działające na rzecz społeczeństwa i środowiska), broniącej zasady partnerstwa lekceważonej przez Parlament i Radę.

EAPN poszła o krok dalej, inicjując i koordynując kampanię obrony udziałów minimalnych w EFS z udziałem 19 organizacji pozarządowych, *Unijne pieniądze na ograniczenie ubóstwa TERAZ!*. Ostatni artykuł niniejszego wydania Magazynu poświęcony jest w całości tej kampanii.

fundusze strukturalne stanowią finansowe narzędzie wdrażania polityki regionalnej Unii Europejskiej, a ich zadaniem jest zmniejszanie nierówności pomiędzy regionami pod względem dochodu, zamożności i możliwości. Biedniejsze regiony Europy otrzymują większość wsparcia, ale dostęp do finansowania mają wszystkie regiony Europy w ramach różnych rodzajów polityki i funduszy. Obecne ramy polityki regionalnej wyznaczone są na okres siedmiu lat (2007-2013)

Fundusze strukturalne pochodzą z Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego (EFRR) oraz z Europejskiego Funduszu socjalnego (EFS). Fundusze strukturalne i Europejski Fundusz Spójności stanowią wraz ze Wspólną Polityką Rolną (WPR) największą część funduszy UE i większość wydatków Unii Europejskiej.

Fakty: Ubóstwo istnieje we wszystkich krajach Europy

spośród

jest zagrożonych ubóstwem lub wykluczeniem społecznym w UE.

Spośród **500 milionów** osób mieszkających na terenie Unii Europejskiej:

- **84 miliony** żyją **poniżej progu ubóstwa** (osoby zarabiające poniżej 60% mediany dochodu w danym kraju).
 - **22 miliony** osób **cierpi niedostatek materialny** (osoby, których nie stać na towary, usługi i aktywności uważane w danym kraju za podstawowe potrzeby).
 - **18 milionów** osób żyje **w bezrobotnych gospodarstwach domowych**
- = **120 milionów** osób zagrożonych ubóstwem lub wykluczeniem społecznym

Co Unia Europejska może z tym zrobić?

- 2010** Rządy państw członkowskich uzgodniły wspólny **cel redukcji ubóstwa**: zmniejszyć liczbę osób zagrożonych ubóstwem o co najmniej **20 milionów osób do 2020 r.**
- 2011** W celu wsparcia celu redukcji ubóstwa, Komisja Europejska zaproponowała **przydział 25% budżetu polityki spójności na rzecz Europejskiego Funduszu Socjalnego, z którego 20% miałyby być przeznaczone na integrację społeczną i walkę z ubóstwem.**
- 2012** Państwa członkowskie nie osiągnęły kompromisu w kwestii budżetu UE.
- 2013** Wniosek Komisji wymaga wsparcia. Jest to minimum, które można zrobić na rzecz respektowania celu redukcji ubóstwa, a w przyszłości jego realizacji.

**Proces europejski:
Przepisy dotyczące funduszy
strukturalnych**

**Proces krajowy:
Programy operacyjne i umowy
Partnerskie**

Październik 2011

wstępny wniosek Komisji Europejskiej

Październik -
Grudzień 2012

Nieformalna
debata pomiędzy
państwami
członkowskimi a
Komisją Europejską

Styczeń 2012 – Luty
2013

Negocjacje pomiędzy Radą a Parlamentem
Europejskim
proces współdecydowania

Do końca I kwartału
2013

Końcowe przyjęcie wniosku

Do końca I
kwartału 2013

Przyjęcie mandatu
do prowadzenia
negocjacji
(oficjalna debata)

Do końca 2013 r.

Zakończenie
debaty –
zatwierdzenie
programów
operacyjnych i
umów partnerskich

Zestaw narzędzi EAPN dotyczący funduszy strukturalnych

VINCENT CARON, POLICY OFFICER, EAPN

Punkt wyjścia: otwarcie drzwi na szczeblu krajowym

Równoległe do dyskusji w kwestii przepisów dotyczących funduszy strukturalnych toczonej pomiędzy Radą Europejską a Parlamentem Europejskim, władze państw członkowskich rozpoczęły już wiosną 2012 r. nieformalny proces przygotowania umów partnerskich i programów operacyjnych. Zgodnie z propozycją Komisji Europejskiej, zasada partnerstwa powinna być bardziej wiążąca na wszystkich szczeblach wydatkowania funduszy strukturalnych, aby w proces tworzenia rozwiązań zaangażowani byli wszyscy partnerzy, w tym również organizacje pozarządowe, od samego początku tj. od fazy planowania. Niestety, faza ta pozostaje w przypadku większości państw członkowskich, szczególnie tych "nowych", procesem przeprowadzanym za zamkniętymi drzwiami, bez możliwości usłyszenia głosu interesariuszy.

Najważniejsze punkty zwrotne

Nieformalna dyskusja pomiędzy Komisją Europejską i państwami członkowskimi rozpoczęła się dopiero wraz z publikacją stanowisk Komisji dla każdego z państw. Dokumenty te mają za zadanie wprowadzić państwa członkowskie w przyszłą strukturę i priorytety programu, jak również przygotować mandat do negocjacji, podtrzymujący dyskusję pomiędzy Komisją i każdym z państw członkowskich w kwestii programów operacyjnych.

- ➔ Do końca grudnia 2012 r.: zakończenie nieformalnej debaty pomiędzy Komisją Europejską i państwami członkowskimi;
- ➔ Do końca pierwszego kwartału 2013 r.: przyjęcie mandatu negocjacyjnego jako dokumentu roboczego;
- ➔ Do końca 2013 r.: ostateczne przyjęcie efektu prac przez Komisję Europejską.

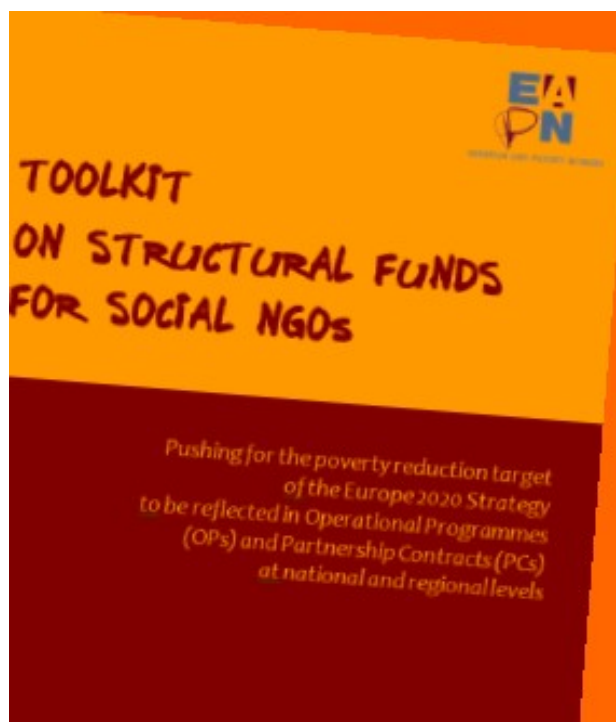
Sieci krajowe muszą koniecznie zacząć angażować się w kolejny okres programowania funduszy strukturalnych do końca nieformalnej debaty pomiędzy państwami członkowskimi a Komisją Europejską, jeśli chcą mieć wpływ na władze krajowe (ministerstwa finansów, zatrudnienia i spraw społecznych) oraz na Komisję Europejską (poprzez urzędników w każdym z państw członkowskich) przy sporządzaniu programów operacyjnych i umów partnerskich.

Słyszalny głos organizacji pozarządowych od początku procesu

Zestaw narzędzi EAPN przygotowany przez grupę sześciu krajowych ekspertów ma na celu wsparcie działań rzeczniczych sieci krajowych i socjalnych organizacji pozarządowych, tak by pomóc im w wywieraniu presji na władze krajowe, by potraktowały priorytetowo nowe cele socjalne Strategii Europa 2020, a w szczególności cel redukcji ubóstwa, zarówno w ramach umów partnerskich, jak i programów operacyjnych.

3 główne cele zestawu narzędzi

1. Lepsze rozumienie przyszłych przepisów dotyczących funduszy strukturalnych na okres programowania 2014-2020 poprzez zarysowanie bieżącego stanu rzeczy, począwszy od analizy

wniosków legislacyjnych Komisji Europejskiej po streszczenie najważniejszych punktów debaty pomiędzy Parlamentem Europejskim a Radą Europejską.

2. Umożliwienie sieciom krajowym zaangażowania w proces funduszy strukturalnych i najlepsze wykorzystanie nowego celu redukcji ubóstwa Strategii Europa 2020. Z tego względu zestaw narzędzi zawiera podsumowanie dotychczasowej pracy EAPN na rzecz promowania integracji społecznej i pełnego wypełnienia celu redukcji ubóstwa w ramach polityki spójności.

Zestaw narzędzi od początku jest postrzegany przede wszystkim jako praktyczny, łatwy w lekturze i zastosowaniu dokument, zawierający:

- ➔ Przydatne porady i wskazówki na temat osób do kontaktu w Komisji Europejskiej i w ministerstwach krajowych; wszystkie najważniejsze dokumenty europejskie z odnośnikami; wyjaśnienie procesu negocjacji pomiędzy Komisją Europejską i państwami członkowskimi; wskazówki na temat budowy strategii rzeczniczej. W postaci przystępnego słowniczka wyjaśniono również słownictwo związane z Funduszami Strukturalnymi. Dodatkowo załączono wzór wniosku aplikacyjnego, ułatwiający organizacjom socjalnym pracę nad tworzeniem własnych wniosków dotyczących wypełnienia celu redukcji ubóstwa w danym kraju. W tym celu załączono również kluczowe przesłania EAPN na lata od 2013 r.
- ➔ Przykłady dobrych praktyk skutecznych inicjatyw pozarządowych dotyczących wpływania na proces negocjacji dotyczących funduszy strukturalnych z trzech różnych krajów europejskich.

3. Zestaw narzędzi pomaga sieciom krajowym i ich członkom w byciu zauważonym przez odpowiednie władze publiczne jako kluczowych rozmówców w kwestii kolejnego okresu programowania funduszy strukturalnych od samego początku przygotowań tego procesu.

Co dalej?

Zestaw narzędzi został szeroko rozpowszechniony zarówno na szczeblu krajowym jak i europejskim.⁴ Hiszpańska EAPN dostosowała go do warunków krajowych i regionalnych, by uczynić zeń narzędzie lobbingu wobec regionalnych władz hiszpańskich. Ustanowiono pięć bardzo aktywnych grup roboczych w pięciu różnych regionach Hiszpanii. Z kolei włoska EAPN zaplanowała przeprowadzenie sesji szkoleniowych dla całej sieci w oparciu o ten zestaw narzędzi.

Sieci krajowe EAPN chcą zapewnić odpowiednią kontynuację efektów niniejszego zestawu narzędzi na szczeblu krajowym poprzez dzielenie się doświadczeniami z jego wykorzystania i skuteczności w ramach EAPN i z władzami krajowymi i regionalnymi.

⁴ zestaw narzędzi dostępny jest już w języku hiszpańskim, a wkrótce zostanie przetłumaczony na włoski, portugalski, węgierski oraz być może inne języki.

WYWIAD z Elisabeth Morin-Chartier,

Europosłanką i sprawozdawcą ds. Europejskiego Funduszu Socjalnego

„Żądamy i będziemy walczyć o zagwarantowanie 20% na walkę z ubóstwem”

W ramach kampanii „Unijne pieniądze na ograniczenie ubóstwa TERAZ!” nawołującej państwa członkowskie do poparcia wniosku Komisji Europejskiej, EAPN przeprowadziła wywiad z Elisabeth Morin-Chartier, europosłanką odpowiedzialną za kwestie zatrudnienia i spraw socjalnych oraz sprawozdawcą ds. EFS na terenie wszystkich 27 państw członkowskich. Pani Morin-Chartier opowiada się zdecydowanie za wsparciem przez państwa członkowskie propozycji Komisji Europejskiej, ponieważ to one będą miały ostateczny głos w tej sprawie.

EAPN: Na czym polega pani rola jako sprawozdawczyni ds. EFS?

E. M.-C. Ta funkcja oznacza, że muszę przerobić przepisy⁵ dotyczące funkcjonowania Europejskiego Funduszu Socjalnego na okres programowania 2014-2020. Jest to niezbędne! Nasza obecna praca będzie mieć wpływ na obywateli Europy do 2020 r.

W chwili obecnej przewidziano 84 miliardy euro do wydania w 27 krajach członkowskich, a ponieważ naszym celem jest spójność społeczna, potrzebujemy, by 20% z tego budżetu zostało zagwarantowanych na walkę z ubóstwem.

EFS jest funduszem integracji przez pracę, co oznacza, że integracja społeczna jest tu osiągnięta przez integrację zawodową. Oprócz osób potrzebujących pomocy w znalezieniu zatrudnienia są jeszcze ludzie, żyjący w sytuacji skrajnego ubóstwa, którzy również potrzebują pomocnej dłoni.

Właśnie dlatego potrzebujemy odłożenia tych 20% na walkę z ubóstwem i będziemy o nie walczyć.

EAPN: Jakie są szanse na przyjęcie wniosku Komisji Europejskiej?

Słyszałam bardzo pochlebne głosy ze strony Komisji Spraw Socjalnych Parlamentu Europejskiego na temat sprawozdania, które przygotowuję. Wszystko zablokuje się dopiero na etapie Rady Europejskiej, ponieważ rządy państw członkowskich nie chcą, by część Europejskiego Funduszu Socjalnego, będąca ogromną sumą pieniędzy, została odłożona na jakiś określony cel socjalny.

EAPN: Dlaczego państwa członkowskie tak niechętnie wspierają ten wniosek?

Ponieważ postrzegają go jako naruszenie ich wolności wyboru, co do przeznaczenia Europejskiego Funduszu Socjalnego. My, jako parlamentarzyści reprezentujący obywateli Europy, jesteśmy za tym ograniczeniem. Będę przewodzić zespołowi negocjacyjnemu z ramienia Parlamentu Europejskiego podczas posiedzenia Rady. Zespół ten składa się z kobiet (osób?) z różnych partii politycznych, które doskonale znają ten problem, ponieważ pracują nad nim niemal od dwóch lat. Mogę zapewnić, że żadna z nich się nie podda. Negocjacje z

⁵ Wywiad z panią E. Morin-Chartier został przeprowadzony 4 września 2012 r. O Jako Sprawozdawca w tej kwestii, pani Morin-Chartier odgrywa wiodącą rolę w kierowaniu negocjacjami z ramienia Parlamentu w ramach procedury współdecydowania (Parlament Europejski i Rada Europejska muszą dojść do porozumienia).

Radą Europejską będą trudne, ale podołamy.

Na czym polega zadanie sprawozdawcy?

Sprawozdawca może być postrzegany jako osoba odpowiedzialna za kontakty w komisji parlamentarnej, a jego zadanie polega na wypełnianiu kilku podstawowych funkcji.

- a) Sprawozdawca "zdaje sprawę" z pracy komisji na sesji plenarnej Parlamentu Europejskiego. Opinia sprawozdawcy ma w związku z tym ogromne znaczenie. Jeśli chce się mieć wpływ na wniosek, należy upewnić się, że sprawozdawca wie, co chcemy przekazać.
- b) Kolejną kluczową funkcją sprawozdawcy jest śledzenie drogi, jaką przechodzi wniosek w procesie legislacyjnym i upewnienie się, że inne instytucje wypełniają swoje zobowiązania. Typowym przykładem jest sytuacja, w której Parlament Europejski przegłosował już wniosek, a następnie Rada znacząco zmieniła tekst. W takim wypadku, wniosek powinien wrócić do Parlamentu Europejskiego w celu powtórnego sprawdzenia, a jeśli to konieczne również głosowania.

Sprawozdawca odgrywa zatem istotną rolę i jeśli interesuje nas jakiś wniosek, warto wiedzieć nie tylko jacy europosłowie wchodzi w skład komisji, która nim się zajmuje, ale również kto jest sprawozdawcą.

Sprawozdawca bywa często przewodniczącym komisji.

Źródło: Monitor Europejski, <http://www.europeanlawmonitor.org/what-is-guide-to-key-eu-terms/eu-parliament-what-is-a-rapporteur.html>.

Nowy Fundusz Europejskiej Pomocy Najbardziej Potrzebującym

VINCENT CARON, POLICY OFFICER, EAPN

24 października 2012 r. Komisja Europejska opublikowała propozycję legislacyjną dotyczącą Funduszu Europejskiej Pomocy Najbardziej Potrzebującym. Fundusz ten jest kontynuacją Europejskiego Programu Dystrybucji Żywności, znanego również pod nazwą Programu Pomocy Żywnościowej. w 2010 r, z programu skorzystało ponad 18 milionów osób.

Program Pomocy Żywnościowej, który ze względów historycznych jest częścią budżetu Wspólnej Polityki Rolnej, dawniej działał w oparciu o nadwyżki wspólnej polityki rolnej, ale w miarę jak zwiększało się zapotrzebowanie rynku, rezerwy te topniały. Z tego powodu oraz ze względu na brak kompetencji Unii Europejskiej do decydowania w tej sprawie, w 2011 r. sześć państw członkowskich podważyło podstawę prawną funkcjonowania Funduszu w Europejskim Trybunale Sprawiedliwości. W grudniu 2011 r. osiągnięto porozumienie polityczne w tej sprawie i program mógł być kontynuowany w latach 2012-2013, lecz pozostała coraz bardziej paląca potrzeba rozwiązania prawnego przed nowym okresem programowania funduszy unijnych.

Wniosek Komisji Europejskiej w sprawie utworzenia Funduszu Pomocy Najbardziej Potrzebującym

Po zakończeniu procesu konsultacji z interesariuszami, w tym również bankami żywności i socjalnymi organizacjami pozarządowymi, w październiku 2012 r. Komisja Europejska wydała wniosek w sprawie Funduszu Pomocy Najbardziej Potrzebującym. W poszukiwaniu odpowiedniej podstawy prawnej, Komisja zaproponowała, by nowy fundusz był instrumentem polityki spójności, dopełniającym istniejące instrumenty finansowe na rzecz spójności społecznej (w tym EFS). Dzięki nowej podstawie prawnej polityki spójności Fundusz mógłby znaleźć zastosowanie dla większej różnorodności przypadków, a państwa członkowskie miałyby większą elastyczność jego zastosowania.

Zgodnie z wnioskiem Komisji Europejskiej, Fundusz miałby być przeznaczony na realizację celu redukcji ubóstwa poprzez eliminowanie najpoważniejszych aspektów ubóstwa.

Ogólnym celem Funduszu miałyby być wsparcie poprzez środki towarzyszące osób w najtrudniejszej sytuacji, które są zbyt wykluczone, by korzystać ze środków aktywizacyjnych EFS. Państwa członkowskie mogłyby wybrać albo zachowanie komponentu pomocy żywnościowej z poprzedniego programu albo walkę z kilkoma aspektami dotkliwego niedostatku takimi jak bezdomność czy brak podstawowych dóbr u dzieci. Państwa członkowskie mogłyby również podjąć środki towarzyszące, uzupełniając działania o wsparcie materialne, wspomagające integrację społeczną osób w najtrudniejszej sytuacji.

Państwa członkowskie wybierałyby organizacje partnerskie do realizacji programu.

Jeśli chodzi o zasadę partnerstwa, powinna ona być stosowana zarówno na szczeblu krajowym jak i europejskim. Na szczeblu krajowym należy zaangażować odpowiednich partnerów, w tym również organizacje pozarządowe, w przygotowywanie programów operacyjnych. Na szczeblu UE powołanie ogólnoeuropejskiej platformy umożliwiłoby wymianę doświadczeń, rozwijanie zasobów i budowanie sieci oraz rozpowszechnianie odpowiednich rozwiązań na polu niefinansowej pomocy osobom w najtrudniejszej sytuacji.

zagrożenie dla i tak niewielkiego budżetu

Proponowany budżet na siedmioletni okres 2014-2020 to 2,5 miliarda euro. Suma ta jest bardzo ograniczona, szczególnie w zestawieniu z liczbą osób, których nie stać na podstawowe wydatki w wyniku kryzysu gospodarczego i wprowadzenia programów oszczędnościowych. Kolejnym czynnikiem pogarszającym sytuację jest fakt, że wszystkie 28 państw członkowskich (od lipca 2013 r. Unia Europejska będzie liczyć 28 państw) będzie musiało wykorzystać przyznane fundusze, w przeciwnym razie przepadną one. Obecnie tylko 20 państw członkowskich korzysta z Programu Pomocy Żywnościowej na większą sumę niż przewidziana w nowym Funduszu.

Co więcej, nadal nie ma pewności co do tego, z którego z funduszy strukturalnych czy też Europejskiego Funduszu Socjalnego będą pochodziły pieniądze.

Debata na temat nowego funduszu toczona jest w cieniu trwających negocjacji w sprawie wieloletnich ram finansowych (MFF) na lata 2014-2020. Prezydencja cypryjska wydała 29 października br. "negotiating box" związany z różnymi elementami omawianego budżetu UE, zawierający propozycję

dwudziestoprocentowego ograniczenia budżetu (o 2 miliardy euro).

Podczas nadzwyczajnego szczytu budżetowego w dniach 22-23 listopada 2012 r. Radzie Europejskiej nie udało się osiągnąć porozumienia. Kwestia dalszego istnienia i zasobności Funduszu pozostaje nierozstrzygnięta do czasu podjęcia ostatecznej decyzji przez Radę, co powinno nastąpić w lutym 2013 r. Dopiero wtedy będzie można rozpocząć debatę na temat Funduszu pomiędzy Radą a Parlamentem, zaś w połowie 2013 r. można się spodziewać ostatecznej decyzji w tej sprawie. Takie opóźnienie pozwala EAPN na pracę nad treścią wniosku Komisji, tym bardziej, że Parlament Europejski wydaje się mu przychylny.

Udział EAPN

Od dłuższego czasu EAPN wspólnie z niektórymi swoimi organizacjami członkowskimi o zasięgu ogólnoeuropejskim (Eurodiaconia, FEANTSA, Caritas Europa, FEBA) prowadzi silny lobbing za utrzymaniem Programu Pomocy Żywnościowej po 2013 r. Przed powstaniem wniosku Komisji działania dotyczyły państw członkowskich i konsultacji z interesariuszami organizowanych przez Komisję Europejską, później zaś dotyczyły spotkań z gabinetem Przewodniczącego Rady Europejskiej Hermana Van Rompuy'a w sprawie listopadowego nadzwyczajnego szczytu budżetowego. Wielokrotnie podkreślaliśmy konieczność zaspokojenia przez Fundusz potrzeb podstawowych rosnącej rzeszy osób dotkniętych ubóstwem oraz stworzenia szerszych ram odnoszących się do tego problemu, jak również potrzebę przeznaczenia odpowiednich środków na fundusze strukturalne, w szczególności Europejski Fundusz Socjalny.

Łączenie pomocy żywnościowej z dostępem do wysokiej jakości żywności dla wszystkich

DOMINIQUE PATUREL, EAPN FRANCJA,
KRAJOWY INSTYTUT BADAŃ ROLNYCH WE FRANCJI (INRA)

“Przemysłenie od nowa agendy pomocy żywnościowej w świetle dostępu do wysokiej jakości żywności dla wszystkich to konieczność ze względu na przyszłe problemy związane z żywnością.”

Trwająca debata nad Europejskim Programem Pomocy Najbardziej Potrzebującym uczyniła pomoc żywnościową obficie dyskutowanym przykładem skutków kryzysu gospodarczego, politycznego i socjalnego. Masowy wzrost poziomu ubóstwa i niepewności sprawił, że coraz większa rzesza osób z trudnością stara się zdobyć wystarczającą ilość jedzenia. Dla grup najwrażliwszych niepewność kolejnego posiłku jest rosnącym problemem, a pomoc żywnościowa stanowi próbę odpowiedzi na ten rodzaj wykluczenia. Zapewnienie właściwej pomocy spoczywa obecnie głównie na barkach organizacji charytatywnych. We Francji nie brakuje żywności dobrej jakości i nikt nie głoduje, ale 3,2 mln osób cały czas nie ma pod dostatkiem żywności wysokiej jakości, istnieje zatem problem braku bezpieczeństwa żywnościowego.

Europejskie, a co za tym idzie również krajowe systemy musiały wprowadzić śledzenie żywności i określić kryteria, tak by żywność trafiała do zamierzonych odbiorców. Niektóre osoby w potrzebie nie są w stanie spełnić tych wymagań i nie mogą otrzymać tego rodzaju pomocy.

Jednocześnie niektórzy lokalni producenci żywności mają trudności ze znalezieniem odbiorców, a dochody wielu rolników stają się coraz bardziej niepewne. Należy wspierać eksperymentalne programy łączące pomoc żywnościową ze sprzedażą bezpośrednią, podobnie jak inne formy dostępu do żywności. Przykładem udanej inicjatywy może być eksperymentalny projekt dystrybucji gorących posiłków Hérault (Restos du Coeur de l’Hérault), powstały w oparciu o unikalne partnerstwo użytkowników giełdy warzywniej Montpellier. Umożliwienie użytkownikom pomocy żywnościowej konsumowania lokalnych produktów pozwala zarówno na wprowadzenie świeżych owoców do ich diety, jak i wspiera lokalne rolnictwo. Umożliwia to również przywrócenie powiązania tego, co jemy, z tym, jak jest to wytwarzane.

Powyższy przykład dostarcza wielu informacji na temat pomocy żywnościowej, jak również na temat całego sektora spożywczego. W szczególności ukazuje różne możliwości pozyskiwania jedzenia do pomocy żywnościowej i zróżnicowania form lokalnej organizacji sprzedaży bezpośredniej. Świadczy również o wzajemnym przenikaniu się różnych rodzajów kanałów dystrybucji tworzących systemy przekazywania żywności, w tym o wzajemnych zależnościach sprzedaży bezpośredniej i tradycyjnych sposobów dystrybucji. Z tego powodu musimy przemyśleć ponownie pomoc żywnościową pod kątem dostępu do wysokiej jakości żywności dla wszystkich, ponieważ jest ona niezbędna w świetle nadchodzących problemów związanych z żywnością.

Fundusze strukturalne z perspektywy Caritas Europa

ARTUR BENEDYKTOWICZ, POLICY AND ADVOCACY OFFICER, CARITAS EUROPA

We wszystkich krajach Europy, Caritas działa na pierwszej linii frontu, pomagając tym, którzy najbardziej cierpią z powodu ubóstwa i wykluczenia społecznego. Nasze działania wiążą się nie tylko z dostarczaniem artykułów pierwszej potrzeby, takich jak ubrania czy żywność osobom cierpiącym najskrajniejsze ubóstwo, ale również dotyczą pomocy w wychodzeniu z ubóstwa i wykluczenia społecznego. Silna oddolna podstawa i znajomość warunków w poszczególnych krajach pozwoliła Caritas na zdobycie wiedzy i doświadczenia w pomaganiu osobom należącym do najwrażliwszych grup. W ostatnich latach nasza wiedza i doświadczenie znalazły zastosowanie w różnorodnych projektach finansowanych z Europejskiego Funduszu Socjalnego (EFS). W wielu obszarach interwencji EFS, takich jak wspieranie zatrudnienia w przedsiębiorstwach gospodarki społecznej, czy pomoc młodzieży zagrożonej wykluczeniem społecznym, działania Caritas dowiodły, że metody stosowane przez organizacje non-profit mogą przynosić długotrwałe owoce.

Wzwanie do określenia minimalnych udziałów na rzecz EFS i osobnego budżetu Europejskiego Funduszu Pomocy Najbardziej Potrzebującym

Caritas Europa (CE) stara się dzielić spostrzeżeniami i pomysłami dotyczącymi funduszy strukturalnych na lata 2014-2020 ze wszystkimi podmiotami, które mogą mieć wpływ na ostateczny kształt funduszy. Głównym przesłaniem naszego rzecznictwa jest to, by fundusze strukturalne wspierały cele Strategii Europa 2020, szczególnie te wyrażane przez cel redukcji ubóstwa i wzrost zatrudnienia. Dlatego, biorąc pod uwagę negatywny wpływ programów cięć i oszczędności na grupy najwrażliwsze, Caritas Europa wzywa w szczególności do zagwarantowania przydziału co najmniej 25% Funduszu Spójności na rzecz EFS oraz przeznaczenia 20% z EFS na integrację społeczną i walkę z ubóstwem. Caritas Europa wspiera również kolejny wniosek Komisji Europejskiej, dotyczący wyznaczenia 2,5 miliarda euro na rzecz Funduszu Europejskiej Pomocy Najbardziej Potrzebującym jako osobnego budżetu w ramach środków polityki spójności. Nasza organizacja domaga się również kilku dodatkowych zmian w przepisach dotyczących funduszy unijnych na rzecz gospodarki społecznej (również poprzez EFRR) i zwiększania możliwości socjalnych organizacji pozarządowych.

Do dzieła!

Biorąc pod uwagę kalendarium i złożoną procedurę zatwierdzania prawodawstwa dotyczącego Funduszy UE i budżetu od 2013 r. staraliśmy się dotrzeć do różnych interesariuszy procesu w różnych przedziałach czasowych. Wśród decydentów, którzy otrzymali stanowisko Caritasu byli europosłowie, przede wszystkim członkowie Komisji ds. Zatrudnienia i Komisji Rozwoju Regionalnego Parlamentu Europejskiego, Komisja Europejska i Rada Europejska. Caritas wykorzystwała również okazję do przedstawienia swojego przesłania w kwestii przyszłej polityki spójności UE publikując kontrsprawozdanie w sprawie Strategii Europa 2020, które trafiło do Sekretarza Generalnego i poszczególnych Dyrekcji Generalnych Komisji Europejskiej z wyjątkiem komisarzy Andora, Rehna i Vassiliou. W 2013 r. mają zostać przyjęte programy operacyjne na lata 2014-2020 dlatego naszym zdaniem ogromne znaczenie ma wpłynięcie na ich treść, szczególnie poprzez Europejski Semestr. Caritas Europa zachęca również swoje organizacje członkowskie do bezpośredniego wpływania na rządy poszczególnych państw oraz do kontaktu z innymi sieciami krajowymi, np. w ramach prowadzonej przez EAPN kampanii *Unijne pieniądze na ograniczenie ubóstwa TERAZ!* oraz do zbierania podpisów na petycji do cypryjskiej prezydencji.

Na szczeblu ogólnoeuropejskim Caritas Europa obok wsparcia dla wspomnianej kampanii oraz

działań w ramach Platformy socjalnej, jest również częścią koalicji złożonej z EAPN, Eurodiaconii, Czerwonego Krzyża i FEBA, która wspiera kontynuację programu Żywność dla Potrzebujących i zbiera podpisy pod petycją do przewodniczącego Van Rompuy.

Caritas Europa to sieć organizacji Caritas, obejmująca swoim zasięgiem cały kontynent europejski. Połączone siły 49 organizacji członkowskich z 46 krajów europejskich czynią Caritas Europa jednym z ważniejszych podmiotów socjalnych w Europie.

Caritas Europa jest również jednym z siedmiu regionów Caritas Internationalis, największej sieci katolickich organizacji charytatywnych na świecie, zaangażowanej w redukcję ubóstwa i kampanie na rzecz sprawiedliwości społecznej.

Działania Caritas Europa skupiają się wokół działań związanych z ubóstwem, wykluczeniem społecznym, nierównościami, migracją i uchodźcami w Europie. Na szczeblu globalnym, Caritas Europa aktywnie angażuje się w pomoc humanitarną i rozwój międzynarodowy na całym świecie.

<http://www.caritas-europa.org>

EAPN Hiszpania - lobbing na rzecz funduszy strukturalnych

SALI GUNTI, EAPN SPAIN

W 2004 r. hiszpańska EAPN postanowiła poszerzyć swoją działalność rzeczniczą o kwestię funduszy strukturalnych. Stało się tak z kilku powodów. Przede wszystkim dlatego, że nasza sieć wierzy w potencjał funduszy strukturalnych, szczególnie zaś Europejskiego Funduszu Socjalnego w zakresie pomocy w tworzeniu rozwiązań włączających osoby w najcięższej sytuacji do życia społecznego i pracy poprzez wspieranie innowacji, promowanie równości płci, wspomaganie stosunków międzynarodowych itd.

Małe i średnie organizacje pozarządowe dowiodły swoich umiejętności zarządzania Funduszami Strukturalnymi, choćby poprzez inicjatywy wspólnotowe, które niestety musiały zniknąć. Od 2000 r. cztery hiszpańskie organizacje sieciowe wykazały skuteczność we wdrażaniu programu operacyjnego "Walka z Dyskryminacją".

Poza tym konkretnym programem małe i średnie organizacje pozarządowe w przeciwieństwie do innych podmiotów socjalnych nie miały dostępu do funduszy strukturalnych, co nie pozwoliło polityce spójności wypełniać swojej roli wyrównywania szans regionów i obywateli.

W tym okresie aspekt finansowy nie był dla hiszpańskiej EAPN priorytetowy. Najważniejsze było utrzymanie spójnej pozycji strategicznej, która miała przyciągnąć fundusze. Pierwszorzędnym zadaniem sieci był udział w opracowywaniu programów operacyjnych tak, by organizacje pozarządowe miały coś do powiedzenia w kwestii planowania i wdrażania środków odpowiadających na potrzeby najwrażliwszych grup. Zależało nam również na tym, by projekty w ramach programów operacyjnych mogły być wieloletnie, minimum trzyletnie, i aby organizacje pozarządowe uczestniczyły w komitetach monitoringu.

Aby to osiągnąć, sieć musiała mieć odpowiednie możliwości techniczne do wywierania nacisku na władze. Dla hiszpańskiej EAPN oznaczało to konieczność zaangażowania się w kilka przedsięwzięć:

Nasza sieć zaangażowała się w Europejską Grupę Roboczą EAPN oraz zespół ds. funduszy strukturalnych, ułatwiając dzielenie się doświadczeniami i ustanowienie grupy wsparcia.

Powołaliśmy stałą grupę roboczą zajmującą się funduszami strukturalnymi, która od 2002 wykonała następujące działania dotyczące zarządzania funduszami strukturalnymi w Hiszpanii:

- **Na szczeblu krajowym:**

- Lobbowanie w jednostce zarządzającej, bezpośrednio połączonej z Komisją Europejską, która zarządza budżetem funduszy strukturalnych w Hiszpanii oraz budżetem trzech ponadregionalnych programów operacyjnych. Sieć pozostaje w ciągłym dialogu z tą instytucją od 2005 r. Prowadzimy również rozmowy z ministerstwem gospodarki, odpowiedzialnym za Europejski Fundusz Rozwoju regionalnego w Hiszpanii.
- Nasza sieć przetłumaczyła na język hiszpański podręczniki i dokumenty wydane przez europejską EAPN i grupę roboczą ds. funduszy strukturalnych.
- Udało nam się zwerbować zewnętrznych ekspertów.
- Zwiększyliśmy świadomość istotności tej kwestii wśród własnego komitetu wykonawczego.
- Sieć wykazała dużą aktywność w ogólnoeuropejskiej kampanii prowadzonej przez

EAPN *Unijne pieniądze na ograniczenie ubóstwa TERAZ!*⁶.

- **Na szczeblu regionalnym:**

- Przenieśliśmy działalność rzeczniczą na szczebel regionalny, jako że każdy z regionów zarządza własnym programem operacyjnym i to na tym szczeblu prowadzone są konkretne inicjatywy wspólnotowe.
- Od 2005 r. hiszpańska EAPN prowadzi seminaria i szkolenia na temat funduszy strukturalnych w każdym regionie. Obejmują one przypomnienie informacji dotyczących polityki spójności, analiza nowych aspektów proponowanych przepisów, wymiana doświadczeń i dobrej praktyki pomiędzy regionami. Do udziału w seminariach zaproszono regionalnych urzędników odpowiedzialnych za Fundusze.
- Po seminariach i szkoleniach w regionach powstają grupy robocze ds. funduszy strukturalnych, wspomagające bezpośredni lobbing i wspomagające krajową grupę roboczą.
- Każda z regionalnych sieci hiszpańskiej EAPN opracowuje uwzględniając specyfikę regionu (sytuację społeczną i gospodarczą, poziom bezrobocia, edukację) wnioski odzwierciedlające wniosek dotyczący funduszy strukturalnych i Europejskiego Kodeksu Partnerstwa.

EAPN Hiszpania cieszy się obecnie międzynarodowym uznaniem jako członek komitetu monitoringu programu operacyjnego "Walka z Dyskryminacją", jak i członek sieci "integracja społeczna" zarządzanej wspólnie przez jednostkę zarządzającą, Ministerstwo Pracy oraz Departament Usług Społecznych, podobnie jak wielu regionalnych komitetów monitoringu.

Jeśli chodzi o zinstytucjonalizowane formy dialogu, to wiele z naszych regionalnych sieci (w Andaluzji, Galicji, Extremadurze, Kastylii-La Manczy itd.) bierze udział w komitetach monitoringu, zaś w niektórych regionach nasza sieć prowadzi rozmowy na temat programów operacyjnych na lata 2014-2020.

Hiszpańska EAPN ma nadzieję, że w okresie 2014-2020 Fundusze będą bardziej dostępne dla organizacji pozarządowych, by móc jak najlepiej spełniać potrzeby ludzi, szczególnie w kwestii integracji społecznej i dostępu do szkoleń i zatrudnienia.

⁶ Prezes hiszpańskiej EAPN napisała do stałego przedstawiciela Hiszpanii przy Unii Europejskiej zaś delegacja hiszpańskiej EAPN spotkała się z przewodniczącym jednostki zarządzającej w celu przekazania stanowiska w sprawie budżetu na lata 2014-2020. Wszystkie narzędzia kampanii zostały przetłumaczone i rozpowszechnione wszelkimi kanałami komunikacji, informacje rozesłano do mediów i rozpowszechniono za pośrednictwem newsletterów, sieci regionalnych i organizacje socjalnych.

Eurochild: Widoczność dzieci w budżecie UE

BY RÉKA TUNYOGI, PARLIAMENTARY OFFICER, EUROCHILD

W czasie gdy Unia Europejska pracuje nad swoim nowym budżetem, prawa dzieci są codziennie zagrożone brakiem odstępu do odpowiedniej ochrony, opieki zdrowotnej, mieszkań, edukacji, żywienia i wsparcia dla rodzin. Powyżej 25% dzieci w dzisiejszej Unii Europejskiej żyje w zagrożeniu ubóstwem i wykluczeniem społecznym. Przy tym nie można określić jaki procent unijnego budżetu jest inwestowany w dzieci.

W ciągu ostatniego roku Eurochild pracuje nad zmianą sposobu postrzegania wydatków na dzieci w ramach negocjacji dotyczących wieloletnich ram finansowych (MFF) na lata 2014-2020. Uważamy, że poprzez mądre inwestowanie w dzieci można ograniczyć niedostatki obecnej polityki i negatywne skutki kryzysu gospodarczego. Eurochild stara się nie tylko położyć większy nacisk na priorytety integracji społecznej, ale również uczynić prawa dzieci bardziej widocznymi we wszystkich instrumentach.

Nie tylko minimum finansowe, ale zobowiązanie programowe wszystkich państw członkowskich Eurochild dołączyła do kampanii EAPN na rzecz przydziału 20% na integrację społeczną w ramach ESF, ponieważ ograniczenie to jest w oczach naszej sieci nie tylko konkretnym minimum, które trzeba uszanować, ale również zobowiązaniem politycznym wszystkich państw członkowskich, które należy wypełnić.

Nasza chęć wpływu na projekt przepisów dotyczących funduszy strukturalnych (przepisy ogólne, Europejski Fundusz Socjalny, Europejski Fundusz Rozwoju Regionalnego) wynika z rozpoznania potencjalnego wpływu tych przepisów na stworzenie systemu opieki i usług środowiskowych i w rodzinie, tak by zapobiegać oddawaniu dzieci pod opiekę systemową.

Działania w kierunku promowania praw i dobra dzieci

Zgłoszone przez nas poprawki i regularny kontakt z Parlamentem Europejskim nie poszły na marne. Eurochild z zadowoleniem zauważa, że Parlament Europejski popiera konieczność inwestowania w dzieci, szczególnie spodobało nam się zobowiązanie Parlamentu Europejskiego, by zawrzeć jako jeden z priorytetów inwestycyjnych EFS zapis o *promowaniu praw dzieci i dobra dzieci, by chronić dzieci zagrożone ubóstwem i zwalczać ubóstwo wśród dzieci*. Sprawozdanie Parlamentu Europejskiego dotyczące Europejskiego Funduszu Socjalnego zostało również poprawione tak, by *wspierać przejście od usług instytucjonalnych do usług rodzinnych i środowiskowych*.

W ramach priorytetu 3 Eurochild opowiada się za wdrożeniem traktatu lizbońskiego i mocniejszym ujęciem promowania ochrony praw dziecka w programach wspierających prawa podstawowe i obywatelskie oraz sprawiedliwość na terenie Unii Europejskiej.

Wśród naszych narzędzi rzecznictwa znalazły się spotkania w Parlamencie Europejskim i regularne kontakty, przygotowywanie propozycji poprawek jak również zalecenia do głosowania. Organizacje członkowskie były niejednokrotnie mobilizowane do tego, by zwracać się do rządów swoich państw. Dostrzegając potencjał połączonych sił, Eurochild często współpracuje w sprawie wieloletnich ram finansowych z członkami Grupy Children's Rights Action Group i z Europejską Grupą Ekspertów w sprawie przejścia od opieki instytucjonalnej do środowiskowej oraz z Platformą Socjalną i oczywiście EAPN.

Inwestycja w dzieci dziś to bardziej zintegrowane społeczeństwo jutra

Eurochild od dawna nawołuje do większej widoczności dzieci w budżecie UE. Taka praca wymaga niezmiennie zarówno zasięgu jak i celowych wysiłków rzeczniczych i pomocy ze strony organizacji członkowskich. Mocno wierzymy w to, co jest wspólną wizją organizacji pozarządowych strzegących praw dzieci oraz całego społeczeństwa obywatelskiego: inwestowanie w dzieci dziś to bardziej zintegrowane społeczeństwo jutra.

Eurochild to sieć organizacji i osób działających w Europie na rzecz poprawy jakości życia dzieci i młodzieży. Praca naszej sieci bazuje na Konwencji Praw Dziecka ONZ.

www.eurochild.org/

Kampania *Unijne pieniądze na ograniczenie ubóstwa TERAZ!* WZYWAMY PAŃSTWA CZŁONKOWSKIE DO DOTRZYMANIA ZOBOWIĄZANIA REDUKCJI UBÓSTWA

NELLIE EPINAT, COMMUNICATIONS OFFICER, EAPN

Kampania *Unijne pieniądze na ograniczenie ubóstwa TERAZ!* koordynowana przez EAPN i 19 innych socjalnych organizacji pozarządowych wzywa państwa członkowskie do dotrzymania zobowiązań redukcji ubóstwa i zagwarantowanie niezbędnych funduszy na skuteczną i wydajną walkę z ubóstwem i wykluczeniem społecznym.

JAKI JEST NASZ CEL?

W październiku 2011 r. Komisja Europejska opublikowała wniosek dotyczący kolejnej rundy polityki spójności (2014-2020)⁷, wzywając do zagwarantowania dwóch minimalnych udziałów: minimalnego udziału w wysokości 25% budżetu polityki spójności na rzecz Europejskiego Funduszu Socjalnego (EFS) i co najmniej 20% EFS wyłącznie na integrację społeczną i walkę z ubóstwem.

Wniosek spotkał się z ciepłym przyjęciem organizacji pozarządowych jako próba podniesienia wiarygodności celu redukcji ubóstwa uzgodnionego przez wszystkich przywódców państw UE jako integralna część Strategii Europa 2020. Pomimo to większość państw członkowskich odniosła się niechętnie do tej propozycji, nie zważając na swoje zobowiązania, kontekst pogłębiającego się kryzysu i opłakane konsekwencje programów oszczędnościowych oraz rosnącą przepaść społecznych nierówności.

W odpowiedzi EAPN wraz z 19 socjalnymi organizacjami pozarządowymi rozpoczęła kampanię *Unjne Pieniądzna Ograniczenie Ubóstwa TERAZ!*, wzywając do:

Przydziału co najmniej 25% budżetu polityki spójności na rzecz EFS;

Przeznaczenia co najmniej 20% EFS na integrację społeczną i redukcje ubóstwa.

Poza tym wszystkie zaangażowane organizacje oraz ich sieci krajowe zostały zachęczone do rozpowszechniania tej kampanii za pośrednictwem mediów społecznych.

Intensywny lobbying

Ze względu na brak wsparcia przez 26 z 27 państw członkowskich pomysłu udziałów minimalnych na rzecz EFS, inicjatywy lobbyingowe naszej kampanii skierowane są w większości do państw członkowskich i Rady Europejskiej. Oczywistym sprzymierzeńcem EAPN w tej kampanii jest europosełka Elisabeth Morin-Chartier, sprawozdawca ds. EFS, która we wrześniu 2012 r. w wywiadzie udzielonym EAPN wypowiedziała następujące słowa: "Jako europarlamentarzyści reprezentujący obywateli Europy żądamy i będziemy walczyć o 20% wyznaczone na walkę z ubóstwem."

Na szczeblu UE, EAPN zorganizowała spotkanie z przedstawicielami Rady Europejskiej i gabinetu Przewodniczącego Rady Europejskiej Hermana Van Rompuy, aby naświetlić im konieczność poparcia minimalnych udziałów w funduszach proponowanych przez Komisję Europejską.

⁷ Draft Regulation for the next Round of Cohesion Policy z października 2011. Polityka regionalna Unii Europejskiej, zwana także polityką spójności, to polityka, której celem jest poprawa sytuacji gospodarczej regionów Unii Europejskiej i uniknięcie nierówności pomiędzy regionami. Ponad jedna trzecia budżetu Unii przeznaczona jest na programy, których celem jest redukcja gospodarczych, socjalnych i terytorialnych różnic pomiędzy regionami UE, restrukturyzacja obszarów przemysłowych i dywersyfikacja regionów wiejskich.

Koalicja organizacji pozarządowych napisała do rządów państw członkowskich z żądaniem wyraźnego określenia stanowiska w sprawie funduszy strukturalnych i otrzymała zaledwie 3 odpowiedzi, które głównie wyrażały chęć większej elastyczności w wykorzystaniu EFS przez państwa członkowskie w zależności od krajowych priorytetów.

Na szczęblu krajowym sieci krajowe EAPN skontaktowały się bezpośrednio z władzami. Na przykład hiszpańska EAPN skontaktowała się i zorganizowała spotkanie z przedstawicielami władzy na szczęblu krajowym i europejskim, starając się przekonać hiszpański rząd do słuszności najważniejszych żądań kampanii.

Dodatkowo w przededniu czerwcowego i listopadowego szczytu Rady do Spraw Ogólnych rozesłaliśmy dwa wspólne listy wzywające państwa członkowskie do realizacji celu redukcji ubóstwa poprzez silny, sprzyjający włączeniu społecznemu Europejski Fundusz Socjalny.

Ze względu na trwające negocjacje w sprawie budżetu UE, działania w listopadzie zostały poszerzone o obronę ambitnego budżetu funduszy strukturalnych. Przy tej okazji na ręce pana Adonisa Constantinidesa, stałego przedstawiciela Cypru odpowiedzialnego za politykę spójności został przekazany wspólny list wraz z listą wszystkich osób, które podpisały petycję.

EAPN podsumowała również wyniki listopadowego szczytu Rady do Spraw Ogólnych oraz nadzwyczajnego szczytu budżetowego (22-23.11.2012), ponagając państwa członkowskie do osiągnięcia porozumienia, które zapewni wystarczające wsparcie finansowe, pozwalające realizować cel redukcji ubóstwa.

Co dalej?

W listopadzie Rada do spraw Ogólnych *nie osiągnęła* porozumienia, dlatego nasza kampania potrwa aż do ostatecznego przyjęcia wniosku przez wszystkie instytucje UE. Rada Europejska stale podważa minimalny udział na rzecz ESF, dlatego nowe działania lobbingsowe zostaną skierowane do rządów państw członkowskich, a dodatkowe działania do Parlamentu Europejskiego (który, jak oczekujemy, przyjmie przepisy dotyczące funduszy strukturalnych do końca pierwszego kwartału 2013 r.) oraz Komisji Europejskiej, by w ramach trwającego procesu negocjacji trójstronnych umieściła te kwestię wysoko na swojej agendzie.

Więcej informacji na temat naszej kampanii można znaleźć na **stronie internetowej EAPN:** <http://www.eapn.eu/en/what-we-do/our-campaigns/eu-money-for-poverty-reduction-now>.

Na stronie dostępna jest **ulotka** w ośmiu językach. Więcej szczegółowych informacji można znaleźć również w "**background paper on the European Social Fund**".

Czy podpisałeś już petycję kampanii?

Nie zwlekaj dłużej. Podziel się nią z innymi!

http://www.avaaz.org/en/petition/EU_Money_for_Poverty_Reduction_NOW_1/

(tekst dostępny w językach angielskim, francuskim, hiszpańskim, niemieckim, portugalskim i włoskim)⁸

Dołącz do kampanii na Facebooku
(EAPN European Anti Poverty Network)

i Twitterze: [#EUMoney20Percent](https://twitter.com/EUMoney20Percent)

⁸ aby zobaczyć stronę w innym języku należy zastąpić /en/ w adresie kodem innego języka : /fr/, /de/, /es/, /po/, /it/.